

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

77. Cum nos hodie &c. Litteræ Apostolicæ in formâ Brevis ad
Archiepiscopos, & Episcopos nec non utrumque Clerum tam Sæcularem,
quàm Regularem, reliquosque omnes. Christifideles Regni Siciliae, quibus

...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

LXXVII.

LITERÆ APOSTOLICÆ

In formâ Brevis ad Archiepiscopos, & Episcopos, nec non utrumque Clerum tam Sæcularem, quam Regularem, reliquosque omnes Christiani- deles Regni Siciliae, quibus præscribitur modus, quo causæ dicti Regni ad Forum Ecclesiasticum pertinentes in posterum, etiam abolito Monarchiæ Siculae Tribunali, judicari possint, ac debeant in eodem Regno, donec aliâ ratione à Sanctitate Suâ, & Sede Apostolicâ indemnitati, ac commodis Nationis Siculae plenius, & uberius consulatur.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabiles Fratres, ac Dilecti Filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

Cum Nos hodie speciali nostrâ, ac perpetuò valiturâ Constitutione, gravissimis, atque justissimis rationibus adducti, seu potius compulsi, præsentiam Apostolicam istius Regni Siciliae Legationem, ac Monarchiam nuncupatam, ejusque assertum Tribunal, unâ cum illius Judicis, Notariorum, Scribarum, Ministrorum, aliorumque Officialium quorumlibet quovis nomine nuncupatorum dignitatibus, officiis, & ministeriis quibuscumque, omnique eorum titulo, essentia, ac denominatione, traditâ Nobis ab Omnipotenti Deo auctoritate, extirperimus, suppresserimus, & aboleverimus, nec non omnia, & singula, si quæ essent, illis, & illorum cuilibet à quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quomodolibet concessa, ac pluries confirmata privilegia, facultates, & indulta, penitus, ac omnino resciderimus, cassaverimus, revocaverimus, & abrogaverimus, illaque pro extinctis, suppressis, & abolitis, nec non respectivè, rescissis, cassatis, revocatis, & abrogatis, ab omnibus Christianidelibus perpetuò haberi, ac reputari debere voluerimus, ac mandaverimus: uno, eodemque tempore considerantes Apostolicæ nostræ providentiæ esse incommodis, ac periculis vestris maturè occurrere, ac interim modum aliquem præscribere, quo causæ ad forum Ecclesiasticum pertinentes, abolito jam Monarchiæ Siculae Tribunali, rectè, ac ordine, & nihilominus, quantum fieri potest, sine majori Partium litigantium dispendio cognosci possent, sineque debito terminari; ejusmodi modum non aliunde, quam ex Canoniarum sanctionum censurâ petendum, nec Judices pro earumdem causarum cognitione, ac terminatione alibi, quam in istomet Regno constituendos esse censuimus; primùm quidem, ut testatum omnibus faceremus, Nos ad præmissa devenisse, non quidem animo angendi Siculis causis Romanæ Curia sublellia, sed eâ tantum mente, ut enormibus, ac gravissimis scandalis, quibus universi propemodum Christiani deles summopere offendeantur, Apostolicâ falce succisis, Ecclesiæ honori, Pontificiæ auctoritatis vindicationi, animarumque saluti pro commissis Nobis cælitus Pastoralis munere consuleremus; deinde verò, ut Vobis manifestum fieret Nos eâ in re pro paternâ, quâ Regnum istud in Domino complectimur, charitate, utilitatis, commodique vestri congruum habuisse rationem; Hinc igitur est, quod Nos diuturnâ, atque maturâ, sicut negotii gravitas flagitabat, consultatione adhibita, auditaque desuper nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum Filiorum ejusdem Romanæ Curia Prælatorum, Sacrarum Legum doctrinâ, rerumque usu præstantium sententiâ, pro facili, rectâ ac ordinatâ prædictarum causarum directione sequentem normam præscri-

bere, ac sancire decrevimus, quam de cætero ab iis omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inconcussè, ac inviolabiliter observari volumus, & mandamus, donec aliâ ratione à Nobis, & ab hac Sanctâ Sede indemnitati vestrae plenius, ac uberius propiciatur.

§. 1. Causæ omnes ad Forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, cujuscumque sint generis, in primâ instantiâ coram Ordinariis locorum dumtaxat cognoscantur, nec ab eorum Tribunali avocari possint, nisi titulo tantum appellationis à sententiâ definitivâ, aut ab interlocutoriâ definitivâ vim habente, cujus gravamen per appellationem à definitivâ reparari nequeat, vel nisi integro biennio à die motæ litis computando coram ipsis Ordinariis pependerit indecissè, quemadmodum Tridentini Concilii decreto in cap. Causæ omnes sels. xxiv. de reformat. salubriter cautum est; Quod si secus fiat, quævis appellatio, inhibito, aut sententiâ ad eisdem Concilii præscriptum eo ipso irrita sit, ac nullius prorsus roboris, vel momenti.

§. 2. A sententiâ Ordinarii ad Metropolitanum, vel ad alium Episcopum Metropolitanum loco à Nobis subrogatum, juxta ordinem inferius præscribendum, appelletur, servatâ in omnibus formâ, quæ à suprascripto Concilio sancitur.

§. 3. Ubi verò Metropolitanus, vel Episcopus Metropolitanus loco, ut præfertur, subrogatus, in causâ pronunciativerit, Partibus, vel earum alteri liberum sit ab illius sententiâ ad Apostolicum Delegatum provocare, servato ordine, de quo infra, ac ipsius Concilii præscripto.

§. 4. Quicumque à sententiâ, vel decreto Apostolici Delegati gravatum se senserit, ad Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem poterit appellare, à quo causæ cognitio Judiciali Ecclesiastico in partibus Siciliae committetur per literas Apostolicas necessarias, & opportunis clausulis, prout juris fuerit, muniendas, ac eâ potissimum, quod si Partes sin ullum non consenserint, alium ipse deputare valeat iisdem Partibus non suspectam.

§. 5. In Causis Beneficialibus valorem viginti quatuor ducatorum auri de Camera, nec non in profanis summam quinquaginta ducatorum similitudinem non excedentibus, Pars, quæ à judicio Delegati Apostolici gravamen illarum sibi fuisse congeretur, ut appellationis remedio consulere sibi possit, adhibet tres Judices Synodales antiquiores Diocesis ejusdem Delegati, qui tanquam Arbitri, an appellatio rejici, vel admitti debeat, & quibus clausulis causâ sit committenda, prævio diligenti examine disceptent. Quod si causam committendam esse censuerint, ipsi, tanquam Apostolici Delegati, Judicem deputabunt Partibus non suspectam. Hunc autem in finem prædictis Judicibus Synodalibus quascumque facultates necessarias, ac opportunas concedimus, & impertimur.

§. 6. Porro in causis, in quibus Conservatores Regularium decretum, vel sententiam tulerint, qui se ab illis gravatum existimaverint, recurrere similiter poterit ad tres antiquiores Judices Synodales illius Diocesis, ubi iudicium latum est: Qui quidem Judices, tanquam Arbitri, cognitionis utriusque Partibus iuris, statuent, an appellatio rejici, vel admitti, & quibus clausulis causâ committi debeat. Quod si causam committendam esse duxerint, tanquam Apostolici Delegati, Judicem deputabunt Partibus non suspectam cum omnibus facultatibus necessariis, ac opportunis. Cæterum qui à sententiâ, aut decreto hujus secundi Judicis gravatum se senserit, adhibet tres antiquiores Judices Synodales Metropolitanæ Diocesis, vel illius, quæ Metropolitanæ locum obtinebit in ordine inferius præscribendo; Qui sanè

In prima Instantiâ causæ omnes Ecclesiasticæ cognosci debeant coram Ordinariis juxta præscriptum Sacri Concilii Tridentini.

Appellatio à sententiâ Ordinarii, ad Metropolitanum, vel alium Episcopum, ut infra, subrogandum interponatur.

A Sententiâ Metropolitanæ, vel Episcopi subrogati appellatur ad Apostolicum Delegatum, ut infra.

A Delegato Apostolico appellatur ad Romanum Pontificem, qui causam in Partibus cognoscendam committet.

Facultas concessa tribus Judicibus Synodalibus circa modum committendi appellationes à Judicibus Delegatorum cujusque Diocesis in causis Beneficialibus viginti quatuor ducatorum, & in profanis quinquaginta non excedendi.

In Judicatis Conservatorum Regularium agendum coram dictis Judicibus Synodalibus Diocesis pro admisione, vel rejectione appellationis.

Sic etiam in secundis Judicibus recurrendum ad dictos Ju-

Mem rabolitionem asserti Tribunalis Monarchiæ Siculae à se præcedenter expletam.

Et captam deliberationem providendi, ut causæ Fori Ecclesiastici cognosci possint in Regno Siciliae donec aliter statuatur.

Motiva ejusdem deliberationis referunt.

Declarat statuisse normam servandam in causarum directione usque ad plenam S. Sedis ordinationem.

Ju-

Judices alium deputabunt Judicem eam prorsus ratione, quae supra quoad modum appellandi a judicio Conservatorum praescripta fuit. Omnibus autem praedictis Judicibus Synodalibus tam Metropolitanam, quam alterius Dioecesis, quascumque facultates ad praemissorum effectum necessarias, & opportunas concedimus, & impertimur.

§. 7. In criminalibus causis Regularium, quando hi deliquerint intra claustra, Tridentini Concilii, & peculiarium illius Ordinis, quem quilibet Delinquens professus fuerit, Constitutionum dispositio exacte servetur. Quod si delinquant extra claustra, vel extra Monasterium degant, ab Episcopis juxta ejusdem Tridentini Concilii, & Apostolicarum Constitutionum praescriptum judicentur, ac puniantur. Qui vero Episcopi judicio acquiescere detrectaverit, provocare poterit ad tres antiquiores Judices Synodales Dioecesis illiusmet Episcopi, a quo judicatus fuit; Qui plane Judices, tanquam Arbitri, an appellatio admittenda, vel rejicienda sit, & quomodo causam committi oporteat, praevio maturo examine decernent. Ubi vero eam committendam esse statuerint, Judicem deputabunt Partibus non suspectum cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis, Quod si quis ab hujus secundi Judicis sententia, vel decreto se gravatum putaverit, recurret ad tres Judices Synodales antiquiores Metropolitanam Dioecesis, vel illius, quae Metropolitanam loco in ordine, de quo infra, subrogabitur; Hi autem Judices alium deputabunt Judicem eam prorsus servata ratione, quae supra quoad modum appellandi a judicio Episcopi sancita fuit. Omnibus pariter antedictis Judicibus Synodalibus tam Metropolitanam, quam alterius Dioecesis, quascumque facultates ad praemissorum effectum quomodolibet necessarias, & oportunas concedimus, ac impertimur.

§. 8. Caveant tamen Ordinarii locorum, ne causis, quae majores nuncupantur, quaeque apud Sedem Apostolicam tractari debent, sive in prima, sive etiam in alia ulteriori instantia, ullo pacto sese ingerant, aut immisceant; Sed illae juxta memorati Tridentini Concilii, Sacrorum Canonum, & Apostolicarum Constitutionum praescriptum, in Romanam tantum Curiam, vel a Judicibus, quos Romanus Pontifex, pro tempore existens specialiter deputaverit, cognoscantur.

§. 9. Nulli praeterea ex supra dictis sive primae, sive secundae, sive etiam tertiae Instantiae Judicibus, nec cuiquam alteri Ecclesiastico Judici, cuiuscumque gradus, & conditionis existat, tametsi Legati a Latere dignitate insigniti reperiatur, ullo unquam tempore liceat quempiam absolvere, etiam cum reincidentia, & ad effectum agendi tantum, a censuris Ecclesiasticis per literas die Cenerae Domini singulis annis legi, & promulgari solitas, sive alias Apostolicas Constitutiones inflicti, quarum absolutio soli Romano Pontifici reservatur; Caveantque omnes antedicti, ne postquam eadem censura ab ipsis declarata, ac promulgata fuerint, ullo modo sese ingerant, aut immisceant cognitioni, an illae, earumve declaratoriae validae, aut nullae, iustae, aut injustae sint; cum ejusmodi cognitionem Romano duntaxat Pontifici pro tempore existenti, & Congregationi ejusdem S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticae, & controversiis jurisdictionalibus praeposita, ad id ab Apostolica Sede specialiter deputata, privative quoad omnes alios competere satis constet.

§. 10. Attento nihilominus ingenti eorum numero, quos isthic, praesertim ob notam Ecclesiastici Interdicti, cui Civitates, ac Dioeceses Catanien. & Agrigentini. jussu nostro subiectae fuerunt, violationem in ejusmodi censuras Nobis reservatas

misere incidisse novimus, ut aeternae eorum salutis paternam charitate consulamus, facultatem eos, qui respuerint, ac humiliter id flagitaverint, absolventi, ad certum tempus duraturam, istius Regni Episcopis impertiri non detrectabimus, quod facilius, atque commodius iisdem censuris innodati Sacramentis Ecclesiae, & communioni Fidelium restitui possint.

§. 11. Causae demum omnes, de quibus supra actum est, coram Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis eo, qui inferius praescribitur, ordine in posterum tractandae erunt.

§. 12. Prima instantia, juxta Tridentini Concilii dispositionem, ad Ordinarium Loci pertinet. Ab Ordinario autem appellare liceat, & causa in ulterioribus instantiis cognoscantur, ut infra.

§. 13. Ab Archiepiscopo Panormitano appellatur ad Episcopum Cephaludensem, cujus sit secunda instantia: Ab Episcopo Cephaludensi ad Episcopum Cataniensem provocetur, ad quem, ut Delegatum Apostolicum, spectet tertia instantia.

§. 14. Ab Archiepiscopo Montis Regalis appellatur ad Episcopum Paetensem, & ab hoc ad Episcopum Mazariensem, ut Delegatum Apostolicum.

§. 15. Ab Archiepiscopo Messanenſi appellatur ad Episcopum Syracusanum, & ab hoc ad Episcopum Cataniensem, ut Delegatum Apostolicum.

§. 16. Ab Episcopo Catanienſi appellatur ad Archiepiscopum Montis Regalis, ut Metropolitanum, & ab eo ad Episcopum Agrigentinum, ut Delegatum Apostolicum.

§. 17. Ab Episcopo Syracusano appellatur ad Archiepiscopum Montis Regalis, ut Metropolitanum, & ab eo ad Episcopum Mazariensem, ut Delegatum Apostolicum.

§. 18. Ab Episcopo Agrigentino appellatur ad Archiepiscopum Panormitanum, ut Metropolitanum, & ab eo ad Episcopum Syracusanum, ut Delegatum Apostolicum.

§. 19. Ab Episcopo Mazariensi appellatur ad Archiepiscopum Panormitanum, ut Metropolitanum, & ab eo ad Archiepiscopum Messanenſem, ut Delegatum Apostolicum.

§. 20. Ab Episcopo Cephaludensi appellatur ad Archiepiscopum Messanenſem, ut Metropolitanum, & ab eo ad Episcopum Agrigentinum, ut Delegatum Apostolicum.

§. 21. Ab Episcopo Paetensi appellatur ad Archiepiscopum Messanenſem, ut Metropolitanum, & ab eo ad Archiepiscopum Panormitanum, ut Delegatum Apostolicum.

§. 22. Ab Archimandrita Messanenſi, qui jurisdictionem quasi Episcopalem in nonnullis Oppidis, seu Locis Nullius Dioecesis Provinciae Messanenſis exercere asseritur, appellatur ad Episcopum Catanienſem, quem loco Archiepiscopi Messanenſis Metropolitanani subrogavimus, attentis pluribus litibus, quae, ut etiam asseritur, inter eosdem Archiepiscopum, & Archimandritam pendunt indecisae; A dicto autem Episcopo Catanien. ad Archiepiscopum Panormitanum, ut Delegatum Apostolicum.

§. 23. Ab Abbate demum Sanctae Luciae, qui similiter jurisdictionem quasi Episcopalem in uno, seu pluribus Oppidis, vel Locis Nullius Dioecesis Provinciae Messanenſis exercere asseritur, appellatur ad Archiepiscopum Messanenſem, ut Metropolitanum, & ab eo ad Archiepiscopum Montis Regalis, ut Delegatum Apostolicum.

§. 24. Per praemissa tamen non intendimus dictorum Archimandrita Messanenſis, & Abbatis Sanctae Luciae assertam jurisdictionem quasi Episcopalem ullatenus approbare, aut quidquam eis,

vatis ob violationem Interdicti in Dioecibus Agrigentina. & Catanienſi.

Statuit ordinem servandum in tractatione causarum usque ad tertiam Instantiam inclusive pro singulis Dioecibus Siciliae, cum deputatione Episcoporum subrogatorum, & Delegatorum Apostolicorum.

Eundem ordinem praescribit in causis spectantibus ad Tribunal Archimandrita Messanenſis.

Nec non Abbatis S. Luciae Provinciae Messanenſis.

Protestatio hujus ordinationis contra approbationem als.

Injungitur, quid agendum in causis Regularium tam intra, quam extra claustra delinquentium pro triplici Instantia.

Causae majores judicio S. Sedis referentur.

Judicibus, ut supra nominatis prohibet, ne absolvant a censuris inflicti per Bullas diei Cenerae Domini, vel Sedis Apostolicae reservatis.

Minusque se ingerant in cognitione validitatis, ac iustitiae earumdem censurarum, postquam declaratae fuerint.

Profitetur se ad tempus concessurum facultatem absolventi a censuris, ut supra, refer-

feu

jurisdictionis dictorum Archimandritæ, & Abbatibus. Facultatem concedit supradictis Prelatis procedendi in cogitatione causarum ordine præmissis.

Derogat contrariis, ac præcipue Constitutioni sanctæ memoriæ Bonifacii VIII. de una, & Concilii Generalis de duabus licetis.

Prelatos Regni Siciliae hortatur, ut alacriter, incumbant executioni præsentium literarum.

Fides habenda Transumptis.

Publicatio.

seu eorum alteri in quorumvis aliorum præjudicium novi juris tribuere.

§. 25. Cæterum omnibus, & singulis Archiepiscopis, & Episcopis supradictis tam pro secundâ loco Metropolitanorum subrogatis, quam pro tertiâ respectivè instantiis, sicut præmittitur, delegatis, ut omnes, & singulas causas ad eorum judicium de cætero, ut supra, deferendas cognoscere, ac legitimè definiti possint, & valeant; quascumque facultates ad id quomodolibet necessarias, & opportunas amplissimè tribuimus, ac elargimur.

§. 26. Non obstantibus, quatenus opus sit, fel. rec. Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de unâ, & Concilii Generalis de duabus diebus, ita ut vigore præsentium etiam ultra duas, pluresve dietas quilibet in judicium trahi possit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in prædictâ nostrâ nuper editâ Constitutione volumus non obtinere, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 27. Vos itaque potissimum, Venerabiles Fratres, vehementer hortamur, ac admonemus, ut vigore pleno, quo Episcopus agere oportet, ea quæ sancivimus, debitæ executioni pro virili parte demandetis, ac etiam ab aliis, qui vobis subsunt, demandari strenuè satagatis. Zelum proinde vestrum pro Ecclesiæ juribus, ac libertate, proque vestrâ, atque supremâ nostrâ, & Apostolicæ Sedis autoritate hoc tam necessario tempore roborate, palamque proferte, ambulantes in Domo Domini cum consensu, quatenus antiqua vobis, ac per Vos reliquis istis Fidelibus veræ pietatis, ac filialis in hanc Sanctam Sedem devotionis laus constet, & nos gratulari possimus ab electâ istâ Domini Agri parte evulsâ proterus fuisse zizania, bonæque frugis integritatem, id est, veterem Ecclesiæ disciplinam, debitam Canonicis Sanctionibus reverentiam, Episcopalem denique, & Apostolicam dignitatem, ope potissimum Fraternitatum vestrarum pristinum in locum fuisse restitutam. Quæ omnia ut alacrius exequi valeatis, vobis omnibus, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, Spirituum charismatum incrementum ex animo à Deo precamur, perpetuumque paternæ charitatis nostræ pignus, Apostolicam benedictionem peramanter impertimur. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud, adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xx. Februarii MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno XV.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quinto, Indictione Octava, die verò vigesima Februarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus XV. supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ SS. Apostolorum, Petri, & Pauli, Cancellariæ Apostolicæ, in Monte Citorio, in Aciæ Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam de Unionibus Apostolicum Cursorem.

Petrus Romolatus Magister Curforum,

TABELLA

Tribunalium Ecclesiasticorum Regni Siciliae.

Juxta modum in supradictis Literis Apostolicis præfinitum.

PRIMA INSTANTIA.

Archiepiscopi Panormitani.

Archiepiscopi Montis Regalis.

Archiepiscopi Messanenſis.

Episcopi Catanienſis.

Episcopi Syracufani.

Episcopi Agrigentini.

Episcopi Mazarienſis.

Episcopi Cephaludenſis.

Episcopi Paſtenſis.

Archimandritæ Messanenſis, Nullius Diœcesis Provinciae Messanen.

Abbatis S. Lucie, Nullius Diœcesis Provinciae Messanen.

SECUNDA INSTANTIA.

Episcopi Cephaludenſis, ut subrogati loco Metropolitaniani.

Episcopi Paſtenſis, ut subrogati loco Metropolitaniani.

Episcopi Syracufani, ut subrogati loco Metropolitaniani.

Archiepiscopi Montis Regalis, ut Metropolitaniani.

Archiepiscopi Montis Regalis, ut Metropolitaniani.

Archiepiscopi Panormitani, ut Metropolitaniani.

Archiepiscopi Panormitani, ut Metropolitaniani.

Archiepiscopi Messanenſis, ut Metropolitaniani.

Archiepiscopi Messanenſis, ut Metropolitaniani.

Episcopi Catanienſis, ut subrogati loco Metropolitaniani.

Archiepiscopi Messanenſis, ut Metropolitaniani.

TERTIA INSTANTIA.

Episcopi Catanienſis, ut Delegati Apostolici.

Episcopi Mazarien. ut Delegati.

Episcopi Catanien. ut Delegati.

Episcopi Agrigentini, ut Delegati.

Episcopi Mazarienſis, ut Delegati.

Episcopi Syracufani, ut Delegati.

Archiepiscopi Messanenſis, ut Delegati.

Epif.

Episcopi Agrigentini, ut Delegati.

Archiepiscopi Panormitani, ut Delegati.

Archiepiscopi Panormitani, ut Delegati.

Archiepiscopi Montis Regalis, ut Delegati.

LXXVIII.

PRÆCEPTUM.

Super omnimodâ, absolutâ, integrâ, & inviolabili observatione eorum, quæ aliâs à Sanctitate Suâ in Causâ Rituum, seu Ceremoniarum Sinenfium decreta fuerunt: Cum rejectione quarumcumque rationum, seu executionum ad ejusmodi Decretorum executionem declinandam allatarum, ac præscriptione Formulæ juramenti per Missionarios illarum Partium præfentes, & futuros hac in re præstandi.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EX illâ die, quâ, nullo licet meritum nostrorum suffragio, Catholica Ecclesiæ gubernacula, hoc est, munus suâ amplitudine gravissimum, ac temporum iniquitate molestissimum, Deo sic disponente, suscepimus: nihil Nobis manum clavo admoventibus antiquius fuit, quam acerrimas contentiones jampridem in Imperio Sinarum inter Apostolicos illarum partium Missionarios exortas, semperque in dies magis invalescentes, tam circa quasdam voces Sinicas ad Sanctum, & ineffabile Dei Nomen exprimentum inibi usurpatas, quam circa nonnullos earum Gentium ritus, veluti supersticiosos à quibusdam ex Missionariis prædictis reprobatos: ab aliis verò, ut potè eos civiles tantum asserentibus, permillos, Apostolici Judicii censurâ opportunè dirimere, ut sublatis dissidiis, Christianæ Religionis, Catholicaque Fidei propagationem turbantibus, omnes tandem id ipsum dicerent in eodem sensu, & in eadem sententiâ, unoque ore glorificaretur Deus ab iis, qui sanctificati sunt in Christo Jesu.

S. 1. Hoc consilio responsa, illa, quæ ad varias quæstiones super ejusmodi rebus excitatas, prævio diuturno examine dudum, videlicet tempore fel. rec. Innocentii Papa XII. Prædecessoris nostri inchoato, ac deinde jussu nostro per plures annos continuato, auditisque utriusque Partis rationibus, nec non complurium Theologorum, & Qualificatorum sententiis à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in totâ Republicâ Christianâ Generalium Inquisitorum adversus hæreticam pravitatem autoritate, Apostolicâ deputatorum data fuerunt, Nos die xx. Novembris MDCCIV. eadem autoritate confirmavimus, & approbavimus.

S. 2. Ea autem, quæ in responsis hujusmodi decreta fuerunt, sunt, quæ sequuntur: Cum Deus Optimus Maximus congruè apud Sinas vocabulis europæis exprimi nequeat: ad eundem verum Deum significandum, vocabulum Thien Chu, hoc est, Cæli Dominus, quod à Sinenfibus Missionariis, & Fidelibus longo, ac probato usu receptum esse dignoscitur, admittendum esse: Nomina verò Tien Cælum, & Xang Ti, Supremus Imperator, penitus rejicienda.

Incirco tabellas cum inscriptione Sinica King Tien, Cælum colito, in Ecclesiis Christianorum appendi, seu jam appensas in posterum inibi retineri permittendum non esse.

Ad hac nullatenus, nullaque de causa permittendum esse Christianis, quod præfinit, ministrant, aut intersint solemnibus sacrificiis, seu oblationibus, quæ à Sinenfibus in utroque æquinoctio jussumque anni Confucio, & Progenitoribus defunctis fieri solent, tanquam superstitione imbutis. Similiter nec esse permittendum, quod in Edibus Confucii, quæ Sinico nomine Miao appellantur, iidem Christiani exerceant, ac peragant ceremonias, ritus, & oblationes, quæ in honorem ejusdem Confucii sunt; tum singulis mensibus in Novituario, & plenilunio à Mandarinis, seu primariis Magistratibus, aliisque Officialibus, & Literatis: tum ab iisdem Mandarinis, seu Gubernatoribus, ac Magistratibus, antequam dignitatem adeptam, seu saltem post ejusdem possessionem adeptam: tum denique à Literatis, qui postquam ad gradus sunt admisi, è vestigio ad Templum, seu Adem Confucii se conferunt.

Præterea non esse permittendum Christianis in Templis, seu Edibus Progenitoribus dicatis oblationes minus solennes eisdem facere, nec in illis ministrare, aut quomodolibet inservire, vel alios ritus, & ceremonias peragere.

Item nec esse permittendum præfatis Christianis oblationes, ritus, & ceremonias hujusmodi coram Progenitorum tabellis in privatis Domibus, sive in eorumdem Progenitorum sepulchris, sive antequam Defuncti sepulture tradantur, in eorum honorem fieri consuetas, una cum Gentilibus, vel seorsim ab illis peragere, eisque ministrare, aut interesse; Imo prædicta omnia, utpotè quæ, perpenfis hinc inde deductis, nec non diligenter, ac mature discussis omnibus, ita peragi comperta sunt, ut à superstitione separari nequeant, Christianæ Legis cultoribus ne quidem permittenda esse præmissa publica, vel secreta protestatione se non religioso, sed civili, ac politico tantum cultu erga Defunctos illa præstare, nec ab eis quidquam petere, aut sperare.

Non tamen per hæc censendam esse damnatam præsentiam illam, seu assentiam merè materialem, quam cum Gentilibus supersticiosa peragentibus, citra ullam sive expressam, sive tacitam gestorum approbationem, ac quovis ministerio penitus secluso, eisdem supersticiosis actibus quandoque præstari contingat à Christianis, cum aliter odia, & inimicitie vitari non possunt, facta tamen prius, si commode fieri poterit, fidei protestatione, ac cessante periculo subversionis.

Denum permittendum non esse Christianis tabellas Defunctorum Progenitorum in suis privatis domibus retinere juxta illarum partium morem, hoc est, cum inscriptione Sinica, quæ Thronus, seu Sedes Spiritus, vel Anima N. significetur; imò nec cum alia, quæ Sedes, seu Thronus, adeoque idem, ac priori, licet magis contracta inscriptione, designari videatur. Quo verò ad tabellas solo Defuncti nomine inscriptas, tolerari posse illarum usum, dummodo, in eis conscribendis omittantur omnia, quæ superstitionem redolent, & secluso scandalo; hoc est, dummodo qui Christiani non sunt, arbitrari non possint tabellas hujusmodi à Christianis retineri ea mente, quæ ipsi illas retinent, nec non adjecta insuper declaratione ad latus ipsarum tabellarum apponenda, quæ, & quæ sit Christianorum de Defunctis fides, & qualis Filiorum, ac Nepotum in Progenitores pietas esse debeat, enunciatur.

Per præmissa nihilominus non vetari, quominus erga Defunctos peragi possint alia, si quæ sint, ab iis Gentibus, peragi consuetas, quæ verè supersticiosa non sint, nec superstitionis speciem præferant; sed intra limites civilium, & politicorum Rituum contineantur. Porro quam hæc sint, & quibus adhibitis cautelis tolerari valeant, tum pro tempore existentis Commissarii, & Visitatoris Generalis Apostolici, seu ejus vices exercentis in Imperio

Christifidelibus interdicatur ministerium, & interventus Sacrificii Confucio, & Progenitoribus defunctis fieri consuetis.

Exercitium itidem ceremoniarum, quæ statim temporibus peraguntur in honorem ejusdem Confucii.

Oblationes minus solennes, aliaque similia in Templis Progenitoribus dicatis vetantur Christianis.

Idque etiam coram Progenitorum Tabellis in privatis domibus.

Quamvis præmittatur publica, vel secreta protestatio, quod hæc omnia cultu civili expleantur.

Supraposita prohibito limitatur in ea lumerè assentientie materialis, præhabita fidei protestatione, ac secluso ministerio, & periculo subversionis. Tabella Defunctorum Progenitorum vetantur cum Inscriptione Sinica, quæ Sedes Spiritus, vel anima designantur, & permittuntur illis, quæ tantum continent nomen Defuncti, cessante scandalo.

Acta erga defunctos præfata permituntur, dummodo supersticiosa non sint, etiam specie tenus, declaratione circa id relicta Visitatori Apostolico, aliisque Prælati.

Sina-

Exordium ab enixo desiderio dirimendi controversas ortas in Sinarum Imperio inter Apostolicos Missionarios tam circa usum quarundam vocum ad exprimentum Dei nomen acceptarum, quam circa quosdam ritus inibi vigentes.

Narrat prævia diligenti discussione fuisse his de rebus edita nonnulla responsa per Congregationem S. Officii, eaque subinde Apostolica Autoritate confirmata.

Tenor eorumdem Resolutionum.

Ad significandum verum Deum approbatur vox Tien Chu, rejectis nominibus Tien, & Xang Ti.

Appendio Tabellarum cum Inscriptione King Tien prohibetur.